

[Arbejdsministeren]

tilfælde ville et forbud mod videre arbejde i institutionen være blevet givet til Hillerød kommune, ligesom arbejdstilsynets påbud om nedbringelse af formaldehydkoncentrationen blev det. Det vil så være kommunens ansvar at efterkomme arbejdstilsynets forbud eller påbud med de problemer, dette kan medføre.

Det er således ikke arbejdstilsynets opgave at vurdere de ulemper, en eventuel lukning af en daginstitution vil kunne medføre for forældrene til børnene i institutionen.

Der er ved fastsættelsen af de påbudte normer for formaldehyd i lokaleluften i daginstitutionerne kun indgået overvejelser af sundhedsmæssig art.

Når hensynet til forældrene er anført som en modstående interesse i mit svar på spørgsmål nr. 1348, er det for at tydeliggøre, at hensynet til producentinteresser ikke har været inde i billedet – men at eventuelle modstående hensyn kunne være af en anden art.

Til belysning af, hvilke hensyn der kan lægges til grund for arbejdstilsynets afgørelser for at tilstræbe et sikkert og sundt arbejdsmiljø, jfr. lovens § 1, kan jeg henvise til, at den daværende arbejdsminister under behandlingen af lovforslaget i folketinget udtalte i et svar til folketingets arbejdsmarkedsudvalg:

»Ved udformningen af § 1 er det tilsigtet at give udtryk for, at denne bestemmelse angiver lovgivningsmagtens overordnede formål med loven. En sådan formålsbestemmelse er fundet hensigtsmæssig, fordi loven i så høj grad er en rammelov, hvorved det overlades administrationen i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at træffe bestemmelser om enkeltheder vedrørende arbejdsmiljøet.

Når det således uden de mange til dels økonomisk prægede forbehold, som den gældende lovgivning indeholder, angives, at lovgivningsmagten tilstræber et sikkert og sundt arbejdsmiljø, er det en retningslinje, som også skal følges ved udfyldning af lovens rammer og ved dens administration i øvrigt.

Det betyder, at hensyn til virksomhedernes økonomi ikke må stille sig i vejen for etableringen af et sikkert og sundt arbejdsmiljø i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet. Det hindrer på den anden side ikke, at der ved valget af midlerne skal tages hensyn til, at målet nås uden unødigt skade for virksomhedernes økonomi.«

Hertil kan jeg henholde mig.

Til *handelsministeren* (7/9 79) af:

Kallesøe (KF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af, at landbruget omgås med planer om monopolisering af engroshandel med ferske levnedsmidler, således at en naturlig konkurrencebetonet handel udelukkes?«
(Spm. nr. 1467).

Begrundelse.

Det har klart vist sig, at det er en fordel for både forbrugere, landbrug og engroshandel, at der hersker konkurrence på markedet. Det medfører bedre produkter, bedre service og en effektiv distribution. En monopolisering vil for det første slå den nuværende engroshandel, der har løst opgaven på fortræffelig vis, i stykker, og desuden vil et smidigt system blive afløst af en ordning, hvor monopoltilsynets medvirken vil være nødvendig. Der er al mulig grund til at tro, at stordriftens fordele ikke kan opveje de mangler, der vil være ved et system, som vil savne de stimulanter, en fri konkurrence medfører. For landbruget vil ordningen med et faktisk monopol kunne medføre svigtende udvikling. Det kan komme til at virke som en sovepude, der vil svække den dynamik, der ellers præger dansk erhvervsliv.

Besvarelse (12/9 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Landbrugets planer om etablering af fødevareterminaler kender jeg kun fra den omtale, dette forhold har fået i pressen. Monopoltilsynet, som udøver kontrollen med monopoler og konkurrencebegrænsninger i henhold til monopolloven, oplyser, at man foreløbig ikke har modtaget henvendelser om disse forhold. Monopoltilsynet følger imidlertid udviklingen på området.

Om relationen til monopolloven skal jeg her kun bemærke, at der efter loven er frihed til at indgå aftaler af den pågældende karakter. Omfattes forholdet af monopollovens § 6, indtræder der uden videre pligt til anmeldelse til monopoltilsynets register, såfremt der indgås aftaler og vedtagelser, som udøver eller vil kunne udøve en væsentlig indflydelse på pris-, produktions-, omsætnings- eller